

Antonina Krzyszton, Z siatką na motyle

Ona już przebiegła salę
Gubiąc białe pantofelki
Mignął gdzieś za drzwiami welon
Szeleściły gdzieś koronki
Białe dłonie na drzwiach białych
I na bielutkich klawiszach
Śmieszny, biały śpiew wieczorny
Nagła i perłowa cisza
Już zamknięty pokój mały
Sen w pościeli na poduszce
Na podłodze wachlarz biały
Cztery łzy i smutny uśmiech
We śnie znów cichutko biegnie
Lekko tupią nagie stopy
I znów welon, szum koronki
Śmieszny, biały śpiew wieczorny
We śnie znów cichutko biegnie
Lekko tupią nagie stopy
I znów welon, szum koronki
Śmieszny, biały śpiew wieczorny